

Nej, det her er forslag, som vi synes er rigtige. Nogle af dem genfremsætter vi, når vi synes, at tiden er inde. Vi synes, tiden er inde til det nu, fordi vi er i gang med de forhandlinger, som foregår andetsteds, men egentlig er det jo her i salen, at man bør diskutere tingene, og ikke kun bag lukkede døre.

Derfor regner vi ikke med, at der kommer noget positivt ud af det. Det kan vi godt mærke i denne forhandling, men vi vender tilbage til det i andre forhandlinger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 10:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af job til langtidsledige m.v.

Af Aage Frandsen (SF) m.fl.
(Fremsat 13/10 94).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Der er noget, der tyder på, det ikke helt er SF's dag i dag, men så kan man jo altid se frem til, at der kommer nye dage, hvor tingene måske går mere i den retning, man gerne vil have det.

Dette forslag – det er jo også et gengangersforslag, kan man sige, men det skal nu ikke opfattes som en kritik – handler om, at ingen efter den 1. juli 1995 kan falde ud af dagpengesystemet på grund af varighedsbegrænsningen.

Det er jo sådan, at arbejdsmarkedsreformen ikke har ændret på den samlede dagpengepe-

riodes længde. Man vil også for fremtiden kunne modtage dagpenge i ca. 7 år uden at have været tilknyttet arbejdsmarkedet på normale løn- og ansættelsesvilkår. Det er også sådan, at der i dagpengereformen er regler for de 50-59-årige, som – under nogle bestemte forudsætninger ganske vist – sikrer disse en ret til en ydelse i meget lang tid.

Jeg finder egentlig, at dagpengesystemet giver rimelig gode muligheder for forsørgelse, gode muligheder for aktivitet i 7 år, og derudover kan der jo også være den situation, at man tager uddannelsesorlov eller børnepasningsorlov og dermed forlænger dagpengeperioden i yderligere et par år.

Endvidere er det også sikret i forbindelse med den nye arbejdsmarkedsreform, at ingen mister retten til dagpenge i hele 1994 og første halvdel af 1995, og det vil sige, at der faktisk er en gruppe mennesker, der får en forbedret retsstilling, mens der bestemt ikke er nogen, der bliver dårligere stillet. Det mener jeg faktisk er vigtigt at holde fast i i debatten om det her forslag, og jeg skyder på, at det også er en debat, der vil fortsætte nogen tid endnu.

Jeg mener ikke, at problemerne løses ved en forlængelse af dagpengeperioden. Jeg mener, vi skal bevare dagpengesystemet som et forsikringssystem, der sikrer compensation for det tab, man lider i forbindelse med midlertidig ledighed. Det er derfor mest ærligt at sige, at der må være en grænse for, hvor lang tid man kan være i dagpengesystemet.

Jeg synes i øvrigt, at det også må betones i tilknytning til forslaget og de konsekvenser, som SF er bange for – at nogle ryger over i det sociale system – at det er jo ikke sådan, at det sociale system er uden muligheder med hensyn til tilbud, og det er bestemt heller ikke sådan, at tilbud i det sociale system er ringere eller færre.

Jeg er opmærksom på, at der er personer, der ikke har ret til bistandshjælp, når de mister retten til dagpenge. De, der er gift, har ikke umiddelbart ret til bistandshjælp, og det var jo baggrunden for, at et meget bredt flertal i Folketinget faktisk i forbindelse med satspuljeforliget bevilgede penge til et program for arbejdsløse a-kasse-medlemmer, der mister retten til dagpenge. Programmet har til formål gennemuddannelse, gennem oplæring m.v. at øge sandsynligheden for, at de pågældende kan komme tilbage til arbejdsmarkedet. De midler, der er afsat til dette program, anvendes desværre kun i meget ringe grad, til trods for at arbejdsmar-